

(SRI R. CHENNIGARAMIAH)

resolution was discussed on 29th June 1957 at a meeting held in the chambers of the P.W. Minister. The Mayor, the Commissioner and the concerned officers of the Corporation were present. They have taken a decision that the management of the water works should be handed over to the Corporation after 16 MG. supply is over. Now it is over. Just a fortnight ago there was a committee of concerned officers and the Chief Engineer has made a recommendation. That recommendation is being examined and very soon Government Order will issue about the Corporation taking over the management. Then they will introduce uniform rules.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Pending this handing over, what is the difficulty of the Government in not having uniform levy as regards water rate?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—The difficulty is this. The City area was managed by the Public Works Department and the Civil area by the then Municipality before retrocession. The bye-laws that were framed then have not been amended and they continue even now. Now the question of taking over the entire area by the Corporation as regards water supply has now arisen and orders are about to issue. Then it will be possible to introduce a uniform law.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

PAPERS LAID ON THE TABLE

Ordinances.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—Sir, I lay on the Table the Mysore Sales Tax (Amendment) Ordinance, 1957.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I lay on the Table the Mysore Tenancy Laws (Amendment) Ordinance, 1957.

MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS CONTINUANCE BILL, 1958.

Introduction

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—Sir, I introduce the Madras Preservation of Private Forests Continuance Bill, 1958.

2 P.M.

MOTION ON THE ADDRESS BY THE GOVERNOR.

(*Debate continued*)

Sri C. K. RAJAI AH SETTY (Chick-naikanahalli).—Mr. Speaker, I regret I find no reason why we should thank the Governor for his Address. According to Constitutional provision, speeches are made here. We had the Address last year and this year also. But if we were to look into certain facts mentioned by the Governor during the last year, we see no achievement in respect of the Five-Year Plan. Plans are made to achieve certain things in a short time which would in the normal course require longer time. In the Five-Year Plan period regarding a particular scheme some progress should be achieved in the first year, second year and like that. The Plan is applicable to the entire country. Information as to what we have achieved last year in respect of the several schemes, and proposals for the next year, should be given. Last year it was stated that we will have 168 small size godowns, 30 large size godowns, 20 Health Units, 44 Family Planning Centres, etc. But if we look to the progress, what is the achievement? The achievement is nil. Therefore if we should look to the future achievement it will also be the same. What are needed for the successful implementation of the Plan are, special drive, better vigilance, eradicating corruption, etc. Instead of all this we see a lot of inefficiency, red-tapism, corruption, and maladministration. When we are not having the essential requirements mentioned above for the successful implementation of the Plan,

why should we have the Plan at all? With the normal administration we cannot achieve the required results. They can be achieved only when we have some special drive. If we see to the results achieved last year they are nil. Even our Ministers are not aware of the current facts. For example, if we look to the Vidhana Soudha wherein we are sitting, we can see the quantity of red dust made to sit on this building. In one year so many roads are concreted and asphalted but the roads leading to Vidhana Soudha are not cared for at all. Are we to say that they are blind? It is really a wonderful thing. A lorry of the Sericulture Department and a lorry of the Horticulture Department dashed against each other about a year back. An estimate for Rs. 750 was sent up. That estimate has not yet been sanctioned and in the meanwhile for the last seven months they are paying the salaries of the Driver and Conductor. The two batteries of the two lorries are out of order and the 12 tyres and tubes of the lorries cannot be used. Just because the Government could not sanction the estimate for Rs. 750 they have to sustain a loss of nearly Rs. 5,000 to Rs. 6,000. If there is such an amount of negligence in the administration, can we expect to get any result in the Plan period? Last year one of the Hon'ble Members announced here that some quantity of rice is going to Pakistan. The Minister stated that it was only an imagination. Later it was investigated by the Ashoka Mehta Committee and this question was also raised in the Parliament. If we look to these things, we can very well understand how far our ministers are aware of the facts.

Similarly when Sri G. N. Puttanna announced in this House sometime back that the manufacture of glass bangles is dangerous and Government should have a check over it, the Minister stated that he had no information. But, when I went to some village I actually saw a documentary film produced by the Government of India Films Division, wherein it was shown that the manufacture of these bangles is very dangerous and people should not use them.

Last year during the time of food debate when we stated that the market prices were going very high and there was an increase of 8 per cent in the cost of living Index, the Minister while replying stated that there was no rise in the food prices. In the Address it is shown that an amount of Rs. 619.69 lakhs is proposed to be spent for Agriculture and Community Development. In the case of agriculture one important thing is that the technique of modern method of cultivation should be conveyed to the doors of cultivators and the achievement of our experimental farms should go to the extent of improving the fields in the villages. Then only there can be certain improvement in agriculture.

Last year an atchkat of about 1000 acres near Borankanive was attacked by pests and parasites. Several telegrams were sent but no remedy was forthcoming from the Government. In an area where people could get 20 pallas of yield they got only 8 to 10 pallas per acre. The Agriculture Department is responsible for this loss. Mere planning within the four walls of the office cannot help the people in any way. I do not know how many tanks which have got an atchkat of over 1000 acres have been seen by the Director of Agriculture. The officers of the Agriculture Department, namely, the Inspector, the Assistant Director, the Deputy Director and the Director should be made responsible for the areas under each tank in the State and they should be held responsible for any crop grown in that particular area. The Agricultural Inspector can easily look after minor tanks, the Assistant Director all atchkat in his jurisdiction of about 100 acres, the Deputy Director atchkats of about 1,000 acres and the Director atchkats of over 1,000 acres fed ley several nalas, etc. More reformatory or revolutionary spirit is needed in the method of agriculture. If modern method of agriculture is not adopted our food problem cannot be solved. We have spent much for agriculture but still our problem is not solved. In the First Five-Year Plan the major amount was spent for food production. But we have not solved

(SRI C. K. RAJAIAH SHETTY)

the problem. The reason for this is, our method is not changed. What has been possible in other countries in this regard should also be possible in our country. But, unfortunately even a part of the target is not achieved. Therefore, a special drive is needed in the matter of agriculture. After all by resorting to mere Japanese system, production can be increased by 50 per cent. I would like to know in how many acres that system is introduced. It is only when people know it well, they can be expected to co-operate with the Government and be in a position to adopt such latest methods. Then alone people will be in a position to adopt it. But who is to strive for that? It should be the Department. But the State Officer in this Department is a person who is not known to many taluk headquarters, and he is in our Agricultural Department. With such a person as the head of the Department, can we expect any improvement? The amount allotted here is 619.39 lakhs and odd. Do we spend the money? The Agriculture Minister of Andhra, Mr. Thimma Reddy, has thrown out a challenge to the Government of India in stating that if whatever amounts we pay for purchasing foodgrains to foreign countries are spent on Andhra, we are going to make India a self-sufficient country. That clearly shows the amount of drive, the amount of spirit and the amount of hard struggle that is needed for the betterment of our agriculture. Merely saying that allotment of funds should be made and that money should be spent is not enough. After all money is spent to achieve results. We have got a plan for spending money and money is needed to spend for the plan. But if we seriously look into it, we will see that we have not got a plan to spend money and that that is merely a plan to spend money.

For Social Welfare we are spending 504.44 and odd lakhs. I wonder why we should spend this huge amount on Social Welfare. We have got social evils on the one side and social welfare on the other side. What about this

half-hearted policy of Prohibition that the Government is following? What an amount of immorality and what an amount of corruption and what an amount of dishonesty is prevalent as a result of partial prohibition? Why should we have social welfare when there is social evil on the other side? I have been hearing speeches of so many eminent leaders who are in this House regarding the introduction of complete prohibition. Sri K. Hanumanthaiya when he was Chief Minister said at a National High School gathering that he did not care what may happen but that he would introduce complete prohibition even if his Government were shattered to. He ruled for some time and still we are having half-hearted prohibition. It is a conviction of the party in power to have complete prohibition. They say that they are following the Gandhian path and that they are following his ideals. Gandhiji had said that prohibition should be introduced. But why have they not introduced it? Why have they failed? I do not know whether these people are following the policy of the Congress or whether the excise contractors of the State are ruling. If they had the spirit, by this time, complete prohibition would have been introduced. We are spending 514 lakhs for social welfare. If only a Minister with conviction had taken action long back to introduce complete prohibition and implement this policy, we in this Assembly would have taken no objection. They say that the economic problem is the important thing behind this prohibition. After all when prohibition was introduced in Mysore, the income of the Government was hardly ten crores and now our income is fifty crores. If money is the only factor, I think Government can get more than one or two crores by scrapping prohibition. Even with half-hearted prohibition Government are getting a good revenue. Nobody in this House would have opposed for the introduction of complete prohibition. Partial prohibition has resulted in more of corruption, immorality and dishonesty. Take for example how it has affected the police administration. There are many shops which are run by

the partnership of the Police itself. In my place there are two arrack shops running with the active help of the Police. I wrote to the concerned Minister about this activity. To my surprise the letter went to the person who was responsible for this state of affairs and he gave me a notice asking why damages should not be claimed from me. You can wonder what my position was. Rather I was in a delicate position when the local officers took such an attitude.

Regarding the Plan and to successfully implement it, we have to put in hard work, utilise the resources in a better manner. Then alone, we can achieve success. Mere telling that we are going to achieve so many things will not result in anything. We have heard the Governor's speech and the results achieved so far. But they are not complimentary.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—On a point of clarification. The speed with which we are progressing seems to suggest to me that even in three days, taking into consideration the amendments moved, we on this side will be deprived of ventilating our thoughts on the Motion of Thanks. I would therefore like to know if we will get any chance at all.

Mr. SPEAKER.—You will get a chance.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸೇಕಡ 75 ರಷ್ಟಿರಲೇವೆ. ಅವರು ಸೇಕಡ 25 ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 20-25 ಜನರು ಅದ್ವೈತದಿಗಿಳಿದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಮೇರಿಕೆ ಸಿಮಿಗೆ ಸಂದೇಹವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಟ್ಟು 15 ಅದ್ವೈತದಿಗಿಳಿದು ಬಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಮುಂದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವು 13. ಈಗಾಗಲೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅದ್ವೈತದಿಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರೂ ಸಾಕು.

I propose to sit longer hours if you all have no objection.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—It is our experience that even ten minutes are not enough and if it is cut down to five minutes, it serves no purpose. Even to warm up, it will take five or six minutes. We must therefore have sufficient time. I suggest even

for the extension of time on the Motion of Thanks by a day.

Mr. SPEAKER.—I have no objection to give more time. But we are discussing the same matter for 25 days. There will be enough of opportunity for every member. I would like to accommodate as many members as possible by the end of tomorrow. I agree with the Hon'ble Member Sri Sooryanarayana Rao that it is difficult to express our thoughts in a short time. But you know how these things happen. I do not want to reduce the time from ten minutes. If possible, I would like to give a few more minutes.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—If we are permitted to move amendments we will take the better of the opposition but we are not permitted to do so.

Our difficulty is that we are not permitted to table amendments. If we are also permitted to move amendments, we would have tabled amendments, and we would have had chances to speak.

Mr. SPEAKER.—Yes, the Hon'ble Member has to pay the penalty of being a party-man. What more can I say? These things relate to party discipline.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Sir, my friend Mr. Suryanarayana Rao is rather distressed that he is not in a position to move amendments. As the Speaker has rightly stressed, it is not the fault of the House. We are all subject to the discipline of the party and I do not think that the percentage suggested namely 75 per cent and 25 per cent should be encouraged on the floor of this House. In fact, it is the privilege enjoyed equally by everybody in this House, and I do not think we on this side would ever protest against any kind of treatment given to the Member on the other side. I only wish to mention that in the very nature of the case, Motion of Thanks is intended to be moved on behalf of the Government and it is the Opposition that should get greater opportunities to express their views in regard to the Address of the Governor. In that view, I think greater scope and greater opportunities

(SRI J. B. MALLARADHYA)

should be given to the Opposition. That is all I wish to mention.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ-ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನೂ ದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ನೂರಕ್ಕೆ 75ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗೆ ನಾವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ರೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸಂದರ್ಭವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ನಾವು ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲರುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೆಚ್ಚು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಅತಿ ಏನಯ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(SHRI B. K. PUTTARAMIYA rose)

Mr. SPEAKER.—After all, if Hon'ble Members go on replying to one another like this, there will be no end. It will also be very difficult for me to control the debate.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I will sit down Sir. I will obey the Chair.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Members are angry, I have only to tolerate them. What more can I say? There is no question of getting chances and I cannot understand Sri Puttaramiya being angry with me. After all, on behalf of his party, Sri Mallaradhy put the point of view to the House. Then some other member put the view of the other party. The matter should come to an end. I have protested at the way Sri Puttaramiya is behaving in this House for some time.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I know my responsibility.

Mr. SPEAKER.—I know my responsibility, Sri Puttaramiya. I am responsible for conducting the House in as peaceful and as dignified a manner as possible. Sri G. Venkatai Gowda will now speak.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—May it please Mr. Speaker, Sir, at the outset, I regret to point out that there is not much in the Governor's Address to comment upon. It is only a narration of events. There

is absolutely no indication whatsoever of policies and particularly in respect of the finances of the State or the definite policies that the Government is going to adopt have not been given in detail. Reference has been made Sir, to the Second Five-Year Plan and for anything, and every thing Government appear to take shelter under the States Reorganisation and it has been mentioned there in the Address that the administrative matters came in the way of implementing the Second Five Year Plan. It is mentioned that 28 crores had been set apart for taking up the various schemes under the Second Five-Year Plan during 1957-58 and it is a matter of regret to note that only an amount of 20 to 22 crores is likely to be spent during the current year. I do not understand what actually came in the way of the successful implementation of the various schemes under the Second Five-Year Plan. I would recall Sir, some references made in the Governor's Address last year. It is said:

"That Government do not propose to reduce the target whatever happens"

I really appreciated the stand taken by the Government last year. But what do we find this year? We find that even the amount that has been set apart has not been fully spent and it is regrettable that even 30 per cent of the total amount that was set apart for 1957-58 is not going to be spent.

I fail to understand the reasons why the Government is reluctant in making use of the entire amount that was set apart for the current year. As I can see, Sir, it is usually that the amounts are sanctioned at the fag end of the year and works intended to be taken up cannot be taken up for want of time, with the result that the amount is surrendered unused. I wish to ask whether this policy is consistent with any progressive administration or the successful implementation of the Second Five-Year Plan. One of the objectives of the Second Five-Year Plan is to remove the disparities in the incomes between the various sections of the people in the Society, and as far as possible that disparity should not be allowed to increase. But has the Government done anything to this end? No policy

has been enunciated in the Governor's Address to move in the direction of removing disparities existing in the various spheres of the State. I would like to know what steps have been taken in this direction to fulfil that fundamental objective of the Second Five-Year Plan. I know the Government have done nothing, nor any interest has been shown in the Governor's Address. Government have also not taken any steps to solve so many problems of the rural sector, particularly the problem of rural indebtedness. What has been done and what they propose to do is not known and no reference is made to this subject in the Governor's Address. We are feeling very sorry that the Governor's Address merely mentions some catalogue of events that occur here and there in the administration of the State.

Sir, much has been said about Prohibition by my Hon'ble friend. The Address is also silent in respect of this subject and the Government's attitude towards prohibition is still not clear. Has the Government enunciated any clear policy for the successful working of prohibition or is it contemplated to take adequate steps to see that the entire State is made dry? Does not the Government know that with this prohibition in force, an invisible devil has been destroying the working class a majority of whom are villagers and agriculturists without leaving any scope for the upliftment of the labour? Does not the Government know that this evil constitutes a dangerous obstacle so to say for achieving any progress of any kind worth the name? The enforcement of prohibition has been entrusted to the police who have been already burdened with routine responsibilities. There are instances where the police officers themselves are addicted to drink and they practice drink even in areas gone dry. Government therefore has got to lay down a clear policy to successfully implement prohibition. Why should the Government shirk this responsibility inasmuch as it is committed to a policy of prohibition? The Government should see that the entire

State goes dry in the near future. Let them chalk out a policy that by such and such time, the entire State will go dry. That is the reason why I say that this prohibition policy has been most disappointing, so far as I am concerned. So, no policy has been enunciated in the Address. So far as I could see, the prohibition policy is the most disappointing one.

A reference has been made to the Zonal Councils and to the settlement of many a problem therein. I do not know what problems were settled there. The House has not been kept in the know of things so far as that matter is concerned. Substantial questions have not been referred to the Zonal Council. There are very many Kannada parts that are left behind which are being administered by the neighbouring States and, if I may be permitted to say so, those people are living there like slaves. Is it not the duty of the Kannada State to liberate them and see that they are also integrated with the new Mysore State? There are also other anomalies which have been referred to the Zonal Councils. Since the commencement of the Assembly after the last General Elections we have been seeing that our Marathi friends are very reluctant to stay in the Mysore State. They are non-co-operating in so many matters. If the Government comes to the conclusion that if that is opinion of the majority of those people, why should they be kept here? Let them be sent to Bombay or elsewhere. After all, we are Indians. From that point of view I wish that the Government should be magnanimous in these matters and leave things to take their own shape. Why should we prevent some people who want to go outside? If I may quote an instance, there is one village in my taluk called Gopinatham which is inaccessible except by walking. It is 16 miles away from the nearby village and no officer can go to that place and all the people there are Tamilians. It is near Salem in Madras State and their transactions and everything is with Salem District. Why should they be kept here? We are not able to give any amenities to them. Recently, the District Health Officer

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

has gone all the way from Bangalore to Dharmapur and from there to this village near Salem. Such kinds of things should be settled once for all and it is high time that Government took steps to see that the interests of the State and of the Kannada people do not suffer.

I also wish to point out the miserable failure of Government in securing justice with regard to the preparation of seniority list so far as the personnel of this State is concerned. I have instances where several officers have been affected for no fault of their own. This is really an important matter to which the Government must bestow attention. There are instances of arbitrariness and injustices in deciding questions of seniority and the Government appear to be a party to all these things. The Government could have done a wise thing by allowing the *status quo* to continue. The officers who were eligible for certain promotion and for certain advantages could have been granted them and nothing would have been lost. Would they not have been eligible for the same had they continued where they were prior to the integration? Nothing would have been lost to the State if we had continued the *status quo* till we reached a uniform pattern in about 10-15 years. I am, therefore, not able to appreciate the Government's attitude in this respect. If I may quote an instance, an operative who was working in the sericulture industry in Kollegal has been equated with an operative in the old Mysore State and a person who was working as an operative for 8-10 years and who got promotion to the post of a Demonstrator and was working as such for 5 years has also been equated with an operative in old Mysore State. Is this justice? Will contentment and satisfaction prevail if such things are done? Why should the Government be a party to all such unjust acts? Hence, in the interest of the services, the Government should see that nobody is affected and things should be allowed to take their own shape. Why should the Government

interfere in all these matters? They should allow fairplay and justice to prevail always.

I am also told that at present there are 170 Assistant Engineers' posts vacant and that each sub-division has been put in charge of a senior Supervisor from that department. They are acting as Assistant Engineers in these various sub-divisions. The Government is proposing to recruit some officers as Assistant Engineers. If the Government recruits new persons, what will be the fate of those who are now working as Assistant Engineers during all this time? Are they not entitled to be promoted? What I wish to suggest is that the Government should promote to these posts those people who are senior and who are eligible for promotion and who are now acting as Sub-Divisional Officers. If the Government feels that the interest of the Scheduled Castes will be affected thereby, let them give reservation to them under the rules prevalent now and subject to those reservations let promotion be given to those people who are now acting as Sub-Divisional Officers. Unless the Government adopts a policy of this kind, I submit serious repercussions would follow.

Really I appreciate the change that has been made in the University education. So far as elementary education is concerned, I wish to submit that the rule of insisting on payment of 50 per cent of the cost of building is not workable so far as rural and backward areas are concerned. Some concessions have to be shown and more buildings should be put up.

I particularly submit that the Government has failed to maintain the *status quo* and to show courtesy to the provisions of the S.R. Act. The Government is not able to effect improvements in the backward areas. If they are not able to do so, is it not their duty to maintain at least the *status quo*? The integrating areas were receiving some sort of treatment prior to integration. Are they not entitled to receive the same treatment after integration? If I may quote an instance, the Government appears to have forgotten that Kollegal was part of the

Coimbatore District in Madras State and that that State used to spend Rs. 800 to 900 per mile of road prior to integration. After integration, even Rs. 100 are not spent per mile. See the serious state of things prevalent in these parts. If the Government is not able to effect improvement, at least let the *status quo* be maintained. Then only we can say that the Government is bestowing some attention to these parts.

Much has been said about solidarity and emotional integration. I am sorry to say that nothing of that kind has been achieved. As far as I could see, the Government has not done anything to achieve a sense of solidarity and emotional integration.

So far as industrial concerns are concerned, they say that some improvement has been effected in the pay scales of the employees of the Government-owned industrial concerns. I beg to submit that they have not extended that benefit to the State Industrial Concerns at Kollegal. It is a discriminatory treatment. The Government should not stand on formalities and technicalities. That is also a Government concern and the workers there have to be extended that benefit which has been given to the workers of the other State industrial concerns.

I wish to say one thing more and it is this: I wish very much that Government does what it preaches.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣಭಕ್ತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿದ್ದರೂ ನಹ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅನುಮೋದನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂದಿ ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಏರ್ಪಾಡು ಏನೇನು ಪ್ಲಾನಿಂಗುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರು ಪ್ರತೀಗಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನಾ ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲ ಬೇರೆ ಫಲವಾಗಲ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣ ನೋಡಿದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಫರ್ನಂಟೆಜ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರು, ಅವರು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದಾರೆ. ಈಗತಾನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ 185 ಜನ ಹತ್ತು-ಹದಿ

ನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರುಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೂ ಕೊಡದಿರುವುದ ರಿಂದ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ನಡೆಯದೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರೂ ನಹ ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೃತ್ಯಗಳಿರು ವವರು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಪುಡಾರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಸರನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು 70 ಗುಡ್ಡೆ ಜಲ್ಲಕಟ್ಟಿದ್ದು; ಅದರ ಅಳತೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನಂತರ ಆತನು ಅದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಕ್ಷಣ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ; ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪುಡಾರಿಗಳು ಬಂದು ಏನೋ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—That is wrong. I repudiate it. ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. Further report is awaited. The case is not disposed of. ಯಾರಾದರೂ ಆತರಹ ಹೇಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದರೆ ನಾನು ಮುಖಮುರಿದು ಏನಾದರೂ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಅಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ವಿಚಾರ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಕ್ರೀಮು ಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶ ದೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿ ಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ದೇಶದ ಹಣ ಪೊಲು ಮಾಡುವುದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ಬಲಕಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲದ್ದಾಗಲೂ ಇದೇರೀತಿ ಜಲ್ಲ ಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಕಡೆ ಸ್ವಗಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಮಾ ಡದೆ ಪುಡಾರಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂತಾದ ವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ನೂಕು ವಲ್ಲ.

ನೂರಿಷ್ಟಮತ್ತು ಜನ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಯಾರು ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಗೈರೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಆತ್ಮಪುರಾಗಿ ದ್ದಾರೋ ಅವರ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕದೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕಳು ಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಿ ದೇಶದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಕೆರೆಗಳ ವಿಚಾರ: ಯಾವ ಕೆರೆ ನೋಡಿದರೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆರೆಗಳ ಮೇಲೆ ರವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಈ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳ ಹತೋಟಿಯಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಲ, ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಲ ಎಂದು ಅವರು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)

ಇವರ ಮೇಲೆ, ಇವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಕೆರೆಗಳು ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳದ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಮಗುವಿನಂತಾಗಿವೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆರೆಗಳ ಕಡೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಲಾಖೆ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ವಿಚಾರವಾದಿ ಇರುವ ರೋಷದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರ. ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಕಡಬ ಕೆರೆಯಿದೆ. ಅದರಿಂದ 1,500 ಎಕರೆಗಳ ಪ್ರದೇಶ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರು ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇರುವ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಲಪರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಅರ್ಜಿರಾಗಿದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅರ್ಜಿರಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರೈತರು ಆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಇರುವವರು ಈ ವಿಚಾರ ನೋಟ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಲು ದೊಡ್ಡೇರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಕಸನ್‌ದ್ರದ ಬಳಿ 1,800 ಜನ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುಡಾರಿ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿದ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಅನಾಹುತಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರ: ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಷನರಿ ಅಗಲೇ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರುವ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುವವರು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಕ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ, ಸಿ.ಐ.ಡಿ. ಬೇಕಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ನಾನು ನಾಲಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ “ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಎನ್ನುವವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ವಿಚಾರಿಸಿ,” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೈ ಕಳಗಿನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಅವರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ‘ಏನು ಸಮಾಚಾರ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ “ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜ, ಅದು ನಡೆದಿರುವುದೂ ನಿಜ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಕಲಪು ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ! ಅದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಡವೇ! ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಹೊರಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಖುನಿಗಳಾಗಿವೆ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಹಂದಿಗೋಡು ಪ್ರಕರಣ ನೋಡಿದರೆ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರಿ ಕಳ್ಳನ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲು ಕಾರಣ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಸಹಕಾರವಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ಹೀಗಾದರೆ ಜನರಂತೆ ಯೇನು! ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸೀತೇ! ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಜನರರವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಅರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ರಿಟೈರ್ ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಪುನಃ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದೇ! ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾವಾಗಲೂ ರಿಟೈರ್ ಆದವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಯಬ್ಬಾಡ ಯುವಕರನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ: ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟರ್ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಮಂಗಳ್ಯ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಕೇಸು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮದುಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಮನವಿಮಾಡಿದರು. ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ! ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಮಾನಕರ. ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾಜಿನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದಾಗ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಫೈನಲು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆರ್ಟಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟರ್ ಸೈನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು! ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿನ ಹೇಳುತ್ತಾರಾ? ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲು ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇರುವ ಕುರಿತು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

Protection of the rights of the alienated Villages ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬರ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಜೋಡಿದಾರ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಏನೂ ಮಾಡಿ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇತರ ಜೋಡಿದಾರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೂ ಜೋಡಿದಾರರಿಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯಗ್ರಾಮಗಾತಿವೆ. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು

ಅರಸನಹಳ್ಳಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರೈತರಗೋಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳ ಅಡಳಿತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು 75 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ವಿಚಾರ. ಆಹತಾ, ನನ್ನ ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರೂ ಸಹ ಆ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಬ್ಯಾಕುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವೆಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕರೆದ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಾರೆ. ನಗದಾರದಾ, ನಾಟಕೇಡು! ಅಂಥವರನ್ನು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ. ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ. 30-40 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರತಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಇವರ ಒಲವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿ. ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ; ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನಗು; ನನಗೆ ಸಂಕಟ. ಜೀಪುಗಳನ್ನು ಕಾಫಿ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ, ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಟ್ರೀಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. It is a disgrace to the people in service. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ಬಲಹಾಕದೆ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪು.

ಇನ್ನು Advisory Committee ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಿತಿಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸದಸ್ಯರೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ಮಾಡಿ. ಕಳ್ಳತನ, ಮೋಸ, ದೇಶವೋಧಕ ಮಾಡಿದಂಥವರನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಡಿ. M.C.C. ಲೇಡರ್ ಅಥವಾ ಮಂಡಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೆಂದು ಅವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಡಿ. ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ನೇಮಿಸದಿದ್ದರೆ ದಂಗೆ ನಡೆದೀತು. ರೋಡ್ ಟ್ಯಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದಂತೆ ತುಂಬಿ overload ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸೋಣವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು? ನಾನು ಒಂದು ದಿವಸ ಸೀಟ್ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೊಂದರೆ ಪಂಚಿ ಮುಂಚೆ ಕರಾಸಿಪಾಳೆಮೆ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಟ್ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಸೀಟ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಜವಾಬು ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 12 ಸೀಟ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ ರಿಸರ್ವ್ ಆಗಿದ್ದುವು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜನರರ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಬರೆದೆ. ಜನರರ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ. ಅವರು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ

ಎಕ್ಸೆಸ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರೇ ನೇಮಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರಿಬ್ಬನ್ ಮೇಲೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ರಿಬ್ಬನ್‌ಗೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನಿಂದ exemption ಕೊಡಬೇಕು. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ (excepting one or two) ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಡಿಫಾರಂಕೇಷನ್, ಮಿಸ್ ಆಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್‌ಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದಿಯಾ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಸ್ಟಾಂಪ್‌ಪಿಪ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರನ್ನು ಸೆರೆಕ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಸಿಟಿಯೊಳಗೆ ಇರುವವರು, ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು, ನಮ್ಮ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮುಖ್ಯೋದಯಿಗಳು ಶ್ರೀಂತ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಡಿಪ್ಲಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ನ್ಯೂನಲ್ಟಿ ಒದಿದ ಉಮೇದುವಾರನೂ ಒಂದೇ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒದಿದವನೂ ಒಂದೇ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒದಿದವನಿಗೆ ಪಕ್ಷ ಪಾತ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಥೀರ್‌ಮೇಟೂರು ಅದರಲ್ಲಿರುವ I.A.S. ಆಫೀಸರೂ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಕೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು—ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ, “ನೀವು ಹೊಲ ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಡವರು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮವಾದೀತು. ಪಾವಗಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಎಕ್ಸಡ್ ಹೊಲಮುಲವನಿಗೆ, ಮೂರು ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ, 37,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡು ಹಾಗೆ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

I am really grateful to the present Chief Justice for taking drastic action against the judges who are attending Courts after 2 o'clock. ಈಗಿನ ಚೀಫ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥ ಆಫೀಸರರು ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು, ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ, ಟಿ.ಬಿ.ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಚೀಫ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)

ಮಿನಿಸ್ಟರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡೋಸ್ ಮಾಡಿರುವ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರ ಹೆಸರು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವವರನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಬಾರದು.

ನಾವು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

MR. SPEAKER.—Sri Shyamsunder—the Hon'ble Member is not present. Sri B. K. Puttaramiya will speak.

SRI B. K. PUTTARAMIYA.—There are only two minutes to 3 o'clock.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble Member may speak after recess. The House will now rise for recess and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Two Minutes to Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes Past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಅವರ ಭಾಷಣವು ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಅವರ ಭಾಷಣವು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಅಸೆಯನ್ನೂ ಮೂಡಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ, ಈಸಲ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಅವರು ಈ ಸಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ರಾಜಪ್ರಮುಖರು ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡುವ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಒಂದಂಶವನ್ನಾದರೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಭೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆಗಳ ಏರಿಕೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಹೆಚ್ಚುವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರವರ ಸಹಾಯಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಜಾತಿಯವರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಜಾತಿಯವರನ್ನೇ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಿಮಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕುರಿತು ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಅಡಳಿತದ ಯಂತ್ರ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟ ಭದ್ರತೆ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ, ಉದಾರರಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಕಷ್ಟಸುಖವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯ ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುರುಕರಿಗೆ ಮಯಸ್ಸಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಬೇಕಾದವರಿಗೆ, ಅವರವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದವರು ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮೀಪ ಬಂಧುಗಳು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ದಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿದ್ದರೂ ನಡೆ ಇವರಿಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿವೃತ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಜನೋಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು extension ದೊರೆತಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಕೈಗೊಂಡಿರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೋದ ಪಕ್ಷದ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರುಗಳಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ harassment ಆಗುತ್ತದೆ. ಗೌರಿಬಿದನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಪೋಲೀಸ್ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೆ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪೈಕಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳು ಉಳಿದಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವ ಕೇಸುಗಳ ಪೈಕಿ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಹಾಕಿರುವ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಇತರರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೊರಾರ್ಜಿಡೇಶಾಯಿಮವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳದೇಯುದ್ದರೆ ಉಪವಾಸಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಪ್ರಧಾನಿಗಳೂ ಹಾಗೆಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ತಂತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮವರಿಗೊಂದು ನ್ಯಾಯ ಬೇರೆಯವರಿಗೊಂದು ನ್ಯಾಯ! ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ ಪರಂಪರೆಯುಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ರಾಮನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಅಧಿಕಾರ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನರ ಒಬ್ಬನವಲಂಬಿಸಿರುವ ಜನ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತವಾದಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೇ ನಮಗಿರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸಿಯಾ ಸ್ವಾರಸ ಪ್ರತಿಮೆಯಿರುವುದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಇವರಿಗೆ ಬೇಡ ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಮೆಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದ ನಿರರ್ಶನ ಒಂದಾದರೂ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಭದ್ರತೆ ಒಂದು ವಿಶಾ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಫೆರಿಂಗ್ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆಗಸ್ಟ್ 1947 ರಿಂದ ಜೂನ್ 1956ರವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1,020 ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಡೆದಿವೆ. 1956 ರಿಂದೀಚೆಗೂ ಎಷ್ಟೋ ನಡೆದಿವೆ, ಆದರೆ ಆ ಅಂಕಿಅಂಶ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಂಪ್ಯೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಫೆರಿಂಗ್ ಸಂದರ್ಭಗಳು. ಪ್ರತಿಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗದೇಯಿರುವುವು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಸುಮಾರು ಆರುನೂರ ವರೆಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟು 1,685 ಸಾರಿ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಜೂನ್ 1956ರವರೆಗೆ ನಡೆದಿವೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಮುಖರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ 1,020 ಸಾರಿ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 840 ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ, 3,136 ಜನರನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪೈಕಿ 834 ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ firing ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಮೇಲೆ ನಡೆದಿರುವುದು, ರಾಜಕೀಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತುಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳವೇಲೆ 30 ಸಾರಿ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 36 ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ, 373 ಮಂದಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರಮೇಲೆ 52 ಸಾರಿ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 67 ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ, 280 ಜನರಿಗೆ ಏಳುಬಿದ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನರು ಗುಂಡಿನೇಟು ತಿನ್ನಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು 2,704 ಜನರಿಗೆ ಏಳು ಬಿದ್ದಿದೆ, 648 ಜನ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡೆ 80 ರಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಫೆರಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಜನರು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ನಾನು ಮತ್ತು ಸಭಾಸದಸ್ಯರಾದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಕಾರಿಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಏಟು ಬಿದ್ದು ತೂತು ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಕ್ಲೀನ್ ಸ್ವಾಚ್ಛ ಇರುವ ಚೌಕದ ಹತ್ತರ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮೆರನಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೊಲೀಸನವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ದೂಡಿದರು. ನೌಕರರು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು. ಪೊಲೀಸರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದರು ಹೊಡೆದರು, ದೊಣ್ಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚಚ್ಚಿದರು. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ದೇವರು ನನಗೆ ಮಾಡಲ. ಕೆಲಸಗಾರರು ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರನ್ನು ಪೊಲೀಸರು ಹೊಡೆದರು. ನೌಕರರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಪೊಲೀಸರು ಹೊಡೆದಾಗ ನೌಕರರು ಒಡಿದರು. ಒಡಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪೊಲೀಸರು ಹೊಡೆದರು. ಆ ಕಷ್ಟ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನಾದರೂ ಓದಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೇಳೋಣ ಎಂದರೆ ಈಗ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಟಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೊಣ್ಣೆ ಏಟು! ಪೊಲೀಸನವರು ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭಟ್ಟಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿನ್ನುವದಕ್ಕೆ, ಒಣ ಚಪಾತಿ ಮತ್ತು ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಕೃಷಿಗಳು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಚ, ಹಾಸಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದು ತಿನ್ನಲಕ್ಕೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ರಾಮನಗರಂ).— ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈಗ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ಆಗುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋಗಿರುವ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸರಕಾರಗಳು ಉರುಳಿಬೀಳಿ ಸರಕಾರ ಬಂದಿವೆ. ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಬೇರೆ ಸರಕಾರ ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಜನತೆಯು ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮವಿದ್ದರೆ ಮೈಸೂರ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಚೀಫ್ ಜಸ್ಟಿಸ್‌ರವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಒಂದು ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಕ್ವಯರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂಬುದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲ. ಆಗ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆರೋಪಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸನವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಜನತೆಯು ಭಾವನೆಯು ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಈ ಫೆರಿಯರಿಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವ ಅಥವಾ ಏಟು ಬಿದ್ದಿರುವ ಜನರ ಹೆಂಡಿರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು

ಸಾಯಿಸಿದರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೂ ಕರುಳು ಇದೆ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಆದ ಕಾರಣ ಒಂದು ವಿಚಾರವೇ ನಡೆಸಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡೆಸಿದರು. ಅದು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿ ಯವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯವಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಯದು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯದ್ದಾಗಿದೆ, ಜೀವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಲ್ಲಿಯದು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವವು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕ ದೂರ ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ಜುಡೀಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಕ್ವಾಿರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಣಾ ವರದಿಯು ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಆಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ ಗಳಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗ. ನೀವು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಭಗವಂತನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ಪರಂಪರೆಯಮೇಲೆ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ರಾಜ್ಯ ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ಬೇಕು? 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಬಂಧ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಬಳಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಗಳ ಬಂದರೆ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಪೊಲೀಸರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ? ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡದೆ ಹೊಸಬರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಹಾಗೆಬೇರೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಜನತೆಯು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರು ಅಪರಿಚಿತರೇ? ಒಬ್ಬ ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ಆರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದುದೇ? ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಡಾಬಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜುಡೀಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಕ್ವಾಿರಿಯ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಗೋಳಬಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಡಾಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

Sri T. D. MARANNA (Magadi).—Sir, you were pleased to allot 15 minutes to each member. The Hon'ble Members on the other side have taken

more than half an hour for each. At this rate I am afraid we, on this side, may not get proper opportunities to express our views on the address.

(MR. SPEAKER in the Chair).

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳ).—ನದಸ್ಯರು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಪೀಕರ್ ರವರಿಗೆ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—3-35ಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾಘ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ ನವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ಆಯಿತು, 10 ನಿಮಿಷ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ 15 ನಿಮಿಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬಹಳ ಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—May I be permitted to move my amendment now?

MR. SPEAKER.—No. Amendments cannot be moved as and when members like. They have to be moved at the proper time. However, the Hon'ble Member will get a chance to speak.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತ ನಾಡುವ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆಯೋ ಆ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ 24ನೆಯ ತಾರೀಖು ಒದಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇದೇ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹೋದನಾರಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಭಾಷಣದ ಒಂದು ವಿಷಯ ವನ್ನು ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ತೂಕ ಮಾಡಿ, ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಷ್ಟೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಾದ ಭಾಷಣ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ಭಾಷಣದ ರೂಪವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಮೂಲಕ ಒದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಈ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. 1952ರಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗುತ್ತೇವೆ, ದೂರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸವೂ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿವಾರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಅಥವಾ ಆಹಾರವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ತರಹ ಅಕ್ಕಿಯ ಅಥವಾ ರಾಗಿ ಯ ಅಥವಾ ಜೋಳದ ಅಥವಾ ಗೋದಿಯ ಅಭಾವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ (in India) 70 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರವಾನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ, ನೂತ್ನವಾಗಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ಹೇಸರ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯೇ ಎನಾ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಜನಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆಶಾಂತಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ದೈವ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತರಹವಾದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದಿವಸ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಭೇದ. ಅವನು ನನ್ನ ಜಾತಿ, ಇವನು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿ, ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಪಲಂಬಿಸಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಘೋಗತಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ, ಪುನರ್ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಘೋಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿವೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಚಟವಿಂಡ, ತಾವು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಗಳು ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೊರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅದರಲ್ಲೊರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ, ಉತ್ಸಾಹ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 185 ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ನಡೆ ದಿವಿಜಗಳು ಇವೆ. 10-14 ವರ್ಷ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ವಿಧ್ಯಾವಂತಯುವಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ ಮೂಲಕ 40 ಜನ ಪ್ರೊಬೇಷನರ್‌ಗೆ application call for ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. 10-12 ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮರಿಯಾದ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ನನ್ನಣೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತವೆಯೇ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಬಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಅದೃಶ ವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 185 ಜನ ಸಮದಿವಿಜ ಚಾರ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಸಿನ್ಸಿಯೋ ಮೊನ್ಸಿಯೋ ಒಬ್ಬರು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಂತೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಫಲನಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅಡ್ಡಿ ಅತಂಕಗಳು ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಮದಿವಿಜ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಯುವಕರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಿ, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಹೊಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಹವಾಗಿ ತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಚಾರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರ ಸಂಬಳಗಳ ಸುಧಾರಣೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದವರಿಗೂ, ಸರ್ವಿಸ್ ಆಗಿರುವವರಿಗೂ ಬೇಸಿಕ್ ಹೇ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಇಳಿತಿ ಮೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ನೆರೆಕರಲ್ಲ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ

ವರ್ಷ ಸೇವೆ ನಲ್ಲಿಸಿರುವ ಲೆಕ್ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಇಳಿಹಿಂಟಾಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಉಳಿಗಿರುವ ಅನಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದು ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೆ ವಿಚಾರ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಟ್ರೈಬರಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸರಾಫರ ಗಳಿಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳ ಮಕ್ಕು ಡಿ. ಎ. ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಾಫರ ಸ್ವೆಲು 30 ರಿಂದ 70 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ; ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಅದೇ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವಿದೆ, ಶರೋಯನ್ನುಗಳು ಸೇರಿ 160 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಖಜಾನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಣ್ಣನ್ನ ನೌಕರರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳದ ಸ್ವೆಲು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ಇನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೋಡನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆದಾಯವಿದೆ ಎಂದು ದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. The national income has increased by 18 per cent ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಶೇಕಡ 18 ರಷ್ಟು ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ, ಖರ್ಚು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಕಡೆ ನೂಕುಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಅನಹಕಾರ ಎದುರಿಸಲಾಗಿ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆರೇ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷಾತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು; ಈಗ ಅದಿಲ್ಲ. ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನವರನ್ನೇಕೆ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು? ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನವಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೇಕೆ ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕೊಡಬೇಕು? ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಯುವಕರು ಮಾರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ನಾನೊಂದುಸಲ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರ ಕೇಳುವಾಗ ಅವರು easy chair ನಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. “ಎಕೆ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಿರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ “ಕಾಲು ನೋಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನೆಂಟರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು, ಅನರ್ಹರಾದವರನ್ನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ವ-ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕ್ರಾಸ್ ಬೆಲ್ ಬಂದಿದೆ. ಬೆಂಜಲ ಅದು ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಗಾಡಿನವರು ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರು, ಕ್ರಾಸ್ ಬೆಲ್

ಹಾಕಿದ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಭಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೇನಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೋ ಏನೋ. ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡು ಸ್ವಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಕ್ಷೇಪ ಬಿಸಿರು? ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದಾದರೆ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಈಗ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯುವಕರಿಗೇಕೆ ಆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಕೂಡದು?

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಸಿರುವ ಫೋರ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ತಾರೀಖು ಸಂಜೆ 5 ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ಯಾ ಗಾಂಧಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹತ್ತಿರ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸಗಾರರ ಗುಂಪೊಂದು ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಸಿಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಗಲಾಟೆಯೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಗುಂಪಿನವರು ಪೋಲೀಸಿನವರು ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಪೋಲೀಸರು ತಡೆದಾಗ ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು. ಹಾಗಿದ್ದರೂಕೂಡ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಗುಂಪಿನವರನ್ನು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಹೊಡೆದು ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾಕ್ ಹತ್ತಿ ನೋಡಿದೆ. ನೊಂದವರ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿರುಲಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸಿನವರು ಕಸ್ತುಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರನ್ನು ಅವರು ಪೋಲೀಸಿನವರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಹೊಡೆದರು. ಈ ತರಹದ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಅದೇನಲ್ಲೂ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲೂ ಆಗದಿರುವ ದಾರುಣ ಕೃತ್ಯಗಳು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಜನರನ್ನು ಖೂನಿ ಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತೆ ಈಗ ಹಿಂದಿಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂಟು ಖೂನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹುಡುಮೇಲೆ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿವೆ. ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿ.ಐ.ಜಿ. ಅಥವಾ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಕೃತ್ಯನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದಫೇದಾರರು ಆ ದಿವಸ ದಿಶನ ಅವರಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಪರೀಕಾಗಿ ಕೃತ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಪೋಲೀಸಿನವರೇಕಿರಬೇಕು? ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆದಾಯದಿಂದ, ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾಜ ರಕ್ಷಣೆ, ಶಾಂತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆ ಆದಳೆ ಸರಿಯಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳು ನೆಲೆನುಪುದಿಲ್ಲ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—I find that there is some justification in what the members on the other side of the House contend. They have no chance at all.

Sri Y. VEERAPPA.—I will just close my speech in a couple of minutes.

Mr. SPEAKER.—We will have to take up this question when the Report of the Rules Committee is taken up. Otherwise, it will infringe on the rights of the other members.

Sri Y. VEERAPPA.—I will just close.

ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ಗಳ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆದಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿದ್ದವರಮಾನ, ಆಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ನೇಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ವರಮಾನ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮಾನ ಬಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಸಹ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನುಕೂಲವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಂಡಿತ ಜವಾಹಿರರಾರ್ ನೆಹರೂವರು ಚೈನಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವೆ ಸೇರಿದಾಗ ಸಮತಾವಾದ ನಮಾಜು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಂದಿಲ್ಲೇಗೆ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ “ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—There are many amendments of a similar nature. Speeches are being made repeating the same points. Therefore I would like the Speaker to restrict.

Mr. SPEAKER.—I can only express my helplessness in the matter. That is why I expressed that this question should be taken up at the time we discuss the Rules. We have to revise the Rules by which the rights of every member are protected. I would like to look into the Lok Sabha Rules in the matter or we can have our own Rules in this respect.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—If the Opposition had tabled one amend-

ment there could have been a full dress debate. But there are as many amendments as there are members.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—I take exception to that remark. I do not think there is any rule prohibiting the tabling of as many amendments as possible. It is within the framework of the Rules that we have tabled the amendments.

Mr. SPEAKER.—That is why I expressed my inability in this respect. According to the Lok Sabha Rules, I am told the Speaker has a right to regulate the debate. I want to assume such a right. When the Rules are going to be revised in this House, I would like to have such a right so that I can regulate the debate. I would like to give chances to all. Supposing a certain number of members table amendments; I can allocate the time of the House and also curtail the debate so that I can give chances to others.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I just want to know whether you are calling the names of those who want to speak apart from those who have tabled amendments.

Mr. SPEAKER.—Yes. I want to give chances also to those who have not moved amendments. That is why I am helpless in the matter.

Sri B. R. Sunthankar will now speak.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker, Sir, I must express my gratitude to the Hon'ble Members of this House who spoke in support of the demand of the Marathi speaking people of the State.

Before referring to the points contained in the amendment tabled by me, I submit that I am surprised at the manner in which the walk-out staged by me and my colleagues of the Maharashtra Samiti in this House on the occasion of the Governor's Address was received in this House as well as outside. It pained me to see very unkind criticism offered in certain quarters. We meant no discourtesy or insult to anybody. It is very legitimate for us to express our deep feelings by

staging a walk-out. It is a fully democratic way to register one's protest in this way. I submit it is one of the democratic methods. In the case of the Marathi speaking people like ourselves this is still the more true. I would appeal to our critics to be fair and consider dispassionately why we are forced to adopt such methods. It is to express our genuine feelings. The cause of the Marathi speaking people is a genuine one. Nothing is being done by this Government to redress our grievances. Not only that; this Government is finding all possible means to postpone the border issue. This Government has failed to implement the assurances given by themselves on the very floor of this House. I may remind the House that in his address to the first Joint Session of the new Mysore Legislature on the 19th December 1956 the Governor was pleased to assure the House that the grievances of the people of the border areas would be redressed at an early date through the zonal council. The Chief Minister went a step further and in his speech on the floor of this august House on 24th December 1956, he declared that he would not hesitate to have those border areas included in their respective linguistic States. "It would be necessary." These are his very words. More than a year has elapsed since these assurances were given. May I ask : what is preventing the Chief Minister and his Government from implementing these assurances? May I ask what progress has been made in that direction? I may say that instead of making any progress there has been '*puchha pragathi*' receding by the tail end. Responsible members of the Government and smaller and bigger leaders of the Ruling Party proclaim from time to time that this matter of border areas has been settled once and for all and that there is going to be no change at all. One of the Deputy Ministers had the audacity to say that not an inch of land

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may say 'courage' and not 'audacity'. 'audacity' is rather annoying.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—May I know whether it is unparliamentary?

Mr. SPEAKER.—I did not say it is unparliamentary.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—One of the Deputy Ministers had declared that not an inch of land

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Will not the word 'audacity' go into the proceedings?

Mr. SPEAKER.—I shall see what can be done.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—If you do not like the word, I will change it, Sir, One of the Deputy Ministers had the courage to declare that not an inch of land of this State would be allowed to be transferred to Maharashtra and that Maharashtrians in Belgaum and Bidar Districts should have to stay in Karnataka as Karnataks and Karnataks alone. Is this the way of implementing the assurances?

There is a reference to the 'Zonal Councils' in the Address. We are told that many problems were solved in an atmosphere of friendliness and cordiality at the Western and Southern Zonal Councils. But the Address fails to mention about the readjustment of boundaries. May I know, Sir, whether this is a purposeful omission? I am concerned more with Western Zonal Council. The Western Zonal Council has met only once during the last fifteen months. According to Section 21 (b) of the States Reorganisation Act, the consideration of border disputes is one of functions of the Zonal Councils. But, this issue was not taken up in the first meeting of the Western Zonal Council. It crept in by back doors, as one of the newspapers remarked then. It was known then that it was decided in the first meeting of the Zonal Council that the two Chief Ministers of Bombay and Mysore were to meet and thrash out the problem to arrive at a solution. Five months have passed since then but our Hon'ble the Chief Minister does not find any suitable time to meet the Hon'ble the Chief Minister of Bombay. This meeting is being postponed from time to time. We are now told that

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

these two Chief Ministers are going to meet some time in the second or third week of March. Let me hope that that time would be kept up and they would meet and arrive at an agreement.

I may bring to the notice of this House that my people are growing more impatient and restive at this inordinate delay. As days pass on my people are driven to frustration and desperation; and conditions in the border areas of Belgaum and Bidar are deteriorating from day to day. The situation there demands immediate solution of this problem.

The attitude of the Government is not only annoying to the Marathi speaking people, but it is also causing great disappointment in the hearts of Kannadigas in the outlying States who legitimately belong to this State. In the words of the Chief Minister himself, there are large adjuncts of Kannada speaking territories in the neighbouring States which should belong to the Karnataka State. It is high time that those people should join their brethren in this State. Their place is here and here only. If we are about 6 lakhs in this State, that is, Marathi speaking people, an equal number of Kannadigas are unfortunately excluded from this State. I have not got at hand the figures of the Kannada areas in Kerala and Madras; but I am in a position to quote the figures regarding Kannada speaking population in the Bombay State. According to 1951 Census there are 3,25,260 Kannada speaking people spread over 260 villages in the frontiers of the North Karnataka. In the talukas of South Shorapur, Akkalkot and Jath there are Kannada areas. The Kannadigas there are pining to come over here. Just as we are forced to stay here, they are forced to stay there. The Government has also failed to fulfil the promise held out to these people.

I submit that this border question can be solved, given goodwill and reasonable attitude. What I and my people urge is that this issue should be solved according to certain accepted principles and the principles are not far to seek. Justice Misra's Report in

respect of Bellary and the well-known Pataskar Award in respect of Andhra Pradesh, lay down certain principles. The States Reorganisation Commission has failed to solve the border issue. On the contrary it created more problems. In the case of Bellary it tried to reverse the gear by transferring Bellary to Andhra. Justice Misra's Award came to the rescue of Bellary people. The States Reorganisation Commission left unsolved the border dispute between Madras and Andhra. The longstanding dispute between these two States is also resolved on the basis of principles laid down in the Pataskar Award. Both these Awards proved to be successful because they laid down certain principles like contiguity, village as the unit and language spoken by the majority. These are the principles accepted in these Awards. We ask for no more. Apply these tests to the Marathi people and the problem of Marathi areas is immediately solved. What I and my people urge is that the principles laid down in Pataskar Award should be applied to the Marathi areas as well as to the Kannada areas in the outlying States. The whole border question can be solved easily and smoothly in this manner. I do not know what prevents the Hon'ble the Chief Minister and the Government from accepting these principles. If the long standing dispute between Madras and Andhra Pradesh could be solved in an amicable manner, I do not understand why the problem between Bombay and Mysore could not be solved similarly.

I take this opportunity to appeal to this House to consider our case dispassionately and in a liberal spirit. I am noted for its nobility and generosity. I appeal to the Hon'ble Members of this House to extend their generosity to us and send us back to the Bellary State.

SRI KADIDAL MANJUNATH (Sringeri).—Very forceful appeal.

SRI B. R. SUNTHANKAR.—Thank you, Sir. I assure this House that the issue will ever remain as better friends than better neighbours, instead of strained feelings and constant bickering by staying here.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We want to have Sri Sunthakar in our midst.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Yes, you can have me here but allow my people to go there.

Coming to the next point, Sir, the Address observes complete silence on the question of linguistic minorities in the State. It is the duty of the Government to keep the minorities contented. While, we Marathi speakers are 6.2 per cent of the population, the Telugu speakers are 11.3 per cent, Hindustani speakers are 8.6 per cent and the Tamil speakers are 3.5 per cent. Unfortunately the experience of the linguistic minorities in the State is not very happy. They have all to undergo serious handicaps in matters of education, in matters of service and culture. The attitude of the Government is not only unsympathetic—excuse me, Sir—but it also amounts to one of intolerance. I regret to say that this Government has failed to safeguard the interests of the linguistic minorities and create confidence in their minds. How many Telugu primary schools are there in the State? In Kolar District, there are sixty per cent Telugu speakers; yet how many Telugu primary schools are there? According to my information, there is only one Telugu primary school there. Is it not the duty of the Government to provide for primary education in the mother-tongue of the boys?

It is proudly claimed that Mysore is a composite and cosmopolitan State. Then why not go full length to keep the linguistic minorities satisfied by granting them all facilities? I do not understand why the minority languages should not be given the status of official languages. Mysore with its noble traditions can well follow in this respect the example of some of the Western democracies. The chief examples in this respect are Switzerland, Canada, Belgium and U.S.S.R. In Switzerland, there are four prevalent languages German, French, Italian and Romanist. All these four are given the status of official languages. The population there are—Germans 72.1 per

cent, French 20.3 per cent, Italians 5.9 per cent, and Romanists .7 per cent, only. But all these are given the status of official languages. In Canada, both English and French are given the status of official languages. In Belgium, both Finnish and French are official languages. In U.S.S.R., 16 languages are recognised as official languages. I appeal that this Government should take steps to recognise the main minority languages and give them the status of official languages.

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—Sir, Before I come to other things, I should like to place before this august House an important aspect with regard to the Budget Session. I am not quite sure whether the three days spent on the discussion of the Governor's Address should not have been utilised otherwise. It is not without precedent. You may have read that recently in Uttar Pradesh, they dispensed with the debate on the Governor's Address. We hear so much talk and criticism of Government Departments by the members of the Assembly and it is all about the increase of allowance by Rs. 3-8-0 and the free allotment of quarters. Therefore I want to know whether the three days spent on discussing in this matter on the Governor's Address is at all necessary, since we are all to discuss the same thing practically in the general discussion on the Budget. Without committing myself to anything, I place before this House that we may consider whether we cannot usefully dispense with the debate on the Governor's Address for three days.

Mr. SPEAKER.—Article 176 (1) reads “... the Governor shall address the Legislative Assembly or, in the case of a State having a Legislative Council, both Houses assembled together and inform the legislature of the causes of its summons.”

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Of course the law is there, Sir. But Law is made for us and we are not made for the Law.

Mr. SPEAKER.—Let us not waste time on this.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am only placing before this House whether the present discussion is not a duplication. I will now come to the Address proper of the Governor.

For a Government which swears by socialism, the most important question is land reforms. For the last ten years, the ruling party in all the States has sworn by the land reforms. We have had the First Five-Year Plan. We have had the Second Five-Year Plan. We have had innumerable reports by innumerable committees on land reforms. In the Third Five-Year Plan also, the same thing may be repeated. We have the good fortune of having a very useful report by a very useful committee appointed by this Government, the Committee presided over by Sri Jetti. Of course, I have my own quarrels with the report. All in all, it is a fairly progressive report. But what do we find now? The pillars of the Congress party and some of the most important members of this House have gone out of their way repudiating these land reforms and advocating the cause of the landlords. What are we coming to? The whole House which the Congress has built is toppling down. After passing resolutions in and outside the Assembly that there should be land reforms, we see the persistent opposition from some of them to the effect that socialism is not going to come and that it will die with Pandit Nehru. Sir, the people are looking at us. And I would like to give one warning. I am living very close to Kerala and communism is not a welcome thing for Mysore or for any one else. It is only a remedy for frustration. People are disgusted with the policies of your Government. They are disgusted with you. I am sorry Mr. Speaker, I mean the Government. Communism is a last remedy and it is a remedy for frustration. When people have no other course, they will jump at Communism. I live by the side of Kerala. The Communist Government of Kerala is not welcome to me.

(Interruption)

The people there are educated and they are disgusted with this Government. As regards the land reforms,

what do I read from the Governor's Address? "It is expected that a Draft Bill based on the recommendations of the Committee with such modifications as may be necessary in the light of the opinions expressed in the Legislature, may come up for discussion later in the present session." It may come up. It may come up or may not come up in the present session. It does not say that it will come up. It is too vague. For the last ten years we have been hearing this. I will have to utter a warning. People are, as I said, fed up with you and they are going to kick you out.

Mr. SPEAKER.—You please read the last sentence once again "It will come up for discussion later in the present session."

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—The wording is "may come up" In legal phraseology 'may' also includes 'may not'.....

Sir, one thing has to be said. Relief has been given to teachers of the Government schools, primary and other. But the vast majority of the schools in the erstwhile Madras State and erstwhile Bombay and Hyderabad States are not Government schools. They are managed by local boards or private agencies. With all the lip-sympathy shown, the teachers working in these schools are still clamouring for relief and till today nothing has been practically done. I request the Government to think of them seriously and try to afford them relief immediately.

Of course, the Hon'ble the Chief Minister and his Deputy are here. I am personally interested in the community projects and N.E.S. blocks. But what actually has been done is practically very little. It is a big zero. A lot of petrol of course is consumed. A lot of propaganda is done. Speaking of my own constituency, an N.E.S. block was sanctioned in April 1957. But till now not one work has been taken up for execution. I have written letters after letters to the Hon'ble the Chief Minister and the Department concerned. It has been so very difficult to get even an overseer posted there. Estimates have to be prepared. I could not get an overseer posted to that place. Not a

single work has been taken up. People are saying that because I belong to P.S.P. nothing has been done. I myself do not contribute to that opinion. I do not believe in that.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Deputy Minister for Planning).—If that was the case, the block would not have been sanctioned.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That is why I said that I myself do not subscribe to that view. We have half-baked and ill-baked ideologies. Even if N.E.S. is granted, there is so much communalism, so much red-tapism and so many other things and papers are tossed from one department to another. I am afraid that one day this whole cumbrous machinery may crumble. It does not move at all. It is difficult to make it move. So much so, people are beginning to despair: "Why did we cry for Karnataka", because, practically nothing moves in my district at all. I am sorry, I must give a warning to this Government. Please try and mend matters before it is too late.

One thing I will have to bring to the notice of this House is how law is being administered by this Government. We have got a number of rice merchants in my own taluk, namely, Coondapur. They had been getting their paddy from Shimoga. In the name of conserving paddy, in the name of stocking paddy, the Deputy Commissioner of Shimoga has taken the law into his own hands and seized lorry after lorry with paddy and without even preparing any documents after seizing them, they are harassing them. They have not filed charge-sheets against any one of them. It is a pure jungle law that is prevailing for one or two months in Shimoga and all the people belonging to my taluk are very much affected. I have sent wires to the Hon'ble the Chief Minister, the Hon'ble Home Minister and a number of other officials. Till now, I have not got a reply. These affected people in sheer despair, filed a writ petition in the High Court and the High Court held that the whole thing was illegal. One is tempted to ask the question: Is there law at all in this State? Please note,

I am not supporting the merchants. But if it is law, it must be properly administered. We cannot have this kind of jungle law. The policemen, the revenue inspector and everybody takes the law into his own hand and has been trying to seize lorries with paddy. Some persons no doubt are able to go scot-free by greasing persons in power. Persons who are not accustomed to these methods, are harassed.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—What is meant by greasing?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is well-known. Everybody knows what it is.

Sir, I do not want to exceed my time. I will say one thing more. And I have said this *ad nauseum* and that is the question of prohibition. People of South Kanara are very much upset at the way Prohibition is enforced. There are several evils existing side by side. I have said once before that there are only two sets of people who cannot see their mistakes—the blind and the Congressmen! They do not wish to see the havoc caused by this kind of prohibition because it has given rise to a sort of cottage industry on a very wide scale. It is done practically in every House in my district. It is very difficult to stop this. I am not blaming the policemen. It is impossible to prove a single case in a court of law. So they allow things to go on and thus illicit distillation flourishes. Many fear that we have driven the whole system of administration to such a rotten condition that bribery and corruption are rampant. We have brought this to the notice of the Government but it is still going on. If a moral law has to be enforced as a legal law, as we are doing, it will fail. We have seen it all over the world—Sweden, Norway, Denmark, America. Everywhere they have failed. Even here, Mahatma Gandhi said 'We should have prohibition'. I also agree, we should have prohibition. But not like this. It is not only the police, but the whole set of people are drinking this poisonous liquor which is dangerous to their health. I demand Sir, that the Government appoint a committee

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

to go into this question. It is impossible to enforce prohibition in this manner. It has not succeeded all the world over. When you see that it has not succeeded, why don't you admit it and see it with your eyes? Appoint an independent committee to see whether it can be enforced properly. If it cannot be enforced, scrap it by all means.

I will touch upon one more point, Sir. It is very painful for me to say that many friends have referred to communalism and said that in spite of our profession to the contrary, communalism is rampant in our State particularly, and in the whole of India generally. It is very painful for me to say that, Sir. I have been hearing that even the Hon'ble Ministers are influencing the Heads of Departments and other authorities in the matter of appointments. I cannot understand why Ministers interfere with the appointments. I hear that chits and letters are being given by Ministers even for the appointment of peons. I do not know to what extent we will be driven in these matters. Sir, this is the state of affairs.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—It is only hearsay.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I only hope that we will be able to improve these things and stop such practices.

I have taken already my quota of time Sir, and I have done.

5 P. M.

[SRI L. B. BIRJE (KHANAPUR) spoke in Marathi.]

Mr. SPEAKER.—All the movers of the amendments have had their chances. Now other members who want to take part in the debate may do so.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ (ಕೋರಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರಭಾಷಣದಲ್ಲಿ “ಅಲ್ಪ ಉಳಿತಾಯಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ಎತ್ತಿ ತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡ್ ಎತ್ತಿದೆಯೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪ

ಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡ್ ಪೂರೈಕೆ ಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಸಲ ಜೂನ್ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು “ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುವ ಡಿಫಿನ್ಸಿಟ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಪಾಲಿಸಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು “ಹಾಗಲ್ಲ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಳಿತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು, ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು. ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಇತರರು. ಆದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳವರು, ಹಣ ವಂತರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು. ಮೊದಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋಡ್ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು, ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ಜನಜೀವನ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವೆಂದು ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ 1956-57ನೆಯ ಸಾಲಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಟ್ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಏನು ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ಸೂಚನೆಯತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವಾಚನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಸೋತು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಪ್ರವಣಿಬೆಳಗೊಳ).—ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವರಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷದವರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವಾದ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು 15 ನಿಮಿಷ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆಹಾರಾಭಾವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತೇಲಿನ ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಷ್ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಈವಾಗ ಬಹಳ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ, ಹಲವಾರು ಮನವಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರಿಗೂ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಮತ್ತಿತರ ದವಸಗಳ ಬೆಳೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ, there is total failure,

ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರೇವಿನ್ಯೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಂಡಿಷನ್ ಅಪ್ಪೇರ್‌ನೂ ಇಲ್ಲ, ಈಗ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿತವಾಗಿದೆ, ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಾದ ಬಾಧಿತ ಗೊಂಡವು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ, ಹಲವಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ—ಮೈಸೂರು ಮಂಡ್ಯ, ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಬೆಚ್ಚುಪುರ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ—ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ನಾರಿ, ಕ್ಷಾಮಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ಏನೆಂದರೆ ಜನಾದರೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ (permanent) ದೋಷನಿಗವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು. ಆದರೆ ದುಂಡುಪ್ಪವಶಾತ್ ಇಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂದರೆ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂಡನೆ ಇತ್ತು, ಅದೇನೆಂದರೆ, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಡಗಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಪೂರ್ವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆವಾಡಿ ಕೆಲವು ನೂಡನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಲಾರ ಕೃತಕಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಬೆರೆಗೆ ಕೊಡುವುದು, ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾದಕಡೆ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರೇವಿನ್ಯೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮುಂತಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು. ಅವು ಭಾರತ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸ್ವಲ್ಪವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನುಭವವಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಮಿಟಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಾವು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದ್ದೂ, ನಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಒಬ್ಬಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಪಂಕ್ಚ್ಯಾಟಾ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 1953-54ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪಂಕ್ಚ್ಯಾಟಾ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರೇವಿನ್ಯೂ ರಿವಿನ್ಯೂ ಇದ್ದದ್ದು 1-8, ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 2-1, ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ 1956-57 ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ—2-31 ಆಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 1953-54ರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರೇವಿನ್ಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ರೇವಿನ್ಯೂ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾದರೂ ಕೂಡ, ಇದೀ

ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿತಕ್ಕಂಥ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉನ್ನತ ವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ, ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಗಾರರಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದಂಥ ಒಂದು ಘೋರ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ಬಗ್ಗೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು, ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 141ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜರೂರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೋ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಕದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೇನೋ ಈಗ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅನಾಹುತವೇನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, 144ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲ. 144ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ; 144ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್, 107ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಫೋರೇನ್ ಶಾಖೆಯವರಿಗೂ, ಪೋಲೀಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ನಿದ್ರೆಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಇನ್‌ಸೋಷಿಯಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ, 107ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಲವಾರು ಮುಖಂಡರಮೇಲೆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರ ಮೇಲೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದಗಲೆಯ ಎಂ. ಸಿ. ಪರಮಾಳ್ ಎಂಬವರು ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಮೆಂಬರು. ಅವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಮೇಲೆ 107ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹೋಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಕ್ಕಾಟ, ಅಪೋಸಿಷನ್ ನಡೆಯಿತು. ಹೆಚ್.ಎ.ಎಲ್. ಕೆಲಸಗಾರರು ಹಂಗರ್-ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಮೇ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂಗರ್-ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಆಯಿತು; ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮುಖಂಡರು ಐ.ಎಫ್.ಟಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದೇ ತೆರನಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. 144ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು 107ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮಂಗಳೂರು, ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಇತರ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರಿಗೆ ಇವತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಮಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು, ಪ್ರಜಾಸೋಪಿಸ್ಟರು ಇವರ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರೂ ಬರುತ್ತಾ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹಕ)

ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶೋಧನವಾಗುತ್ತದೆ; ಅಷ್ಟೇ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಈ ವಿಷಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಮೇಲೆ ಇವೊತ್ತು ಏನೊಂದು ಗೋಳವಾರು ನಡೆದಿದೆ, ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಹಿರಂಗವಾದ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯ ವಿಷಯ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇವೊತ್ತು ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನಿಟರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇರಕೂಡದು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಲಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರಿಗಾಗಲಿ, L.S.G. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರಿಗಾಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿರಂಗಾಗಲಿ, ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ವಿಷಯ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಸಲ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಸಲ ಎಂದರೆ ಕಳೆದ ಜೂನ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಅಮರ್ಣಂ ಅವರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದು ಮಾದುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸರ್ಕಾರದ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾದವರು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರೂ ಸಹ ನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಾದಿಕೆಯಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬ್ಯಾರೋಕ್ರೆಸಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).— ಬ್ಯಾರೋಕ್ರೆಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. It may be in some cases and not in all cases.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am only saying that such an accusation is made with respect to bureaucracy.

ಇದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇರಲು ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ವಸೂಲಿಯನ್ನು ತರುವುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ತರದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆನ್ನಿಸು

ತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ಇದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯವಾಗಿ inter-State seniority ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಇದು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೇಗ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಸುಮಾರು ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯದೆ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಣ್‌ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು principles ಒಪ್ಪಿಗೆಮಾಕಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ನಾವಾರು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯೂ ರಿಕ್ಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಯಮಗಳು ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದು ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಣ್‌ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು principles ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಟ್ಟುಂಡಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಿ ತೀರಿಸೆ.

Sri Y. MANJAYA SHETTY (Baindur).—Mr. Speaker, Sir, in supporting the Motion of Thanks moved by my Hon'ble friend Shri Mahmood Sheriff, I wish to make certain observations.

The Governor in his Address was pleased to give a true and correct picture of the achievements of the Government in the past. He further gave a detailed account of what the Government proposed to do in the future for welfare and progress of the people of the State. We are extremely thankful to him for his Address. As mentioned by the Governor, the new State of Mysore has got large and extensive undeveloped and deficit areas. There are areas in this State where there are no communication facilities, medical facilities, etc. All these undeveloped and backward areas have to be developed. It is not an easy task. The task is a stupendous one.

But at the same time when our idea is to establish a Welfare State, it is the duty of the Government to see that these undeveloped and backward areas also are developed to the level of developed areas. Finance is required no doubt for developing these undeveloped and backward areas. As the matter stands now, our State Government has not sufficient finances to undertake any work in these areas. But, at the same time the Government cannot afford to neglect these areas. Unless the Central Government comes forward with financial aid, it will be impossible to develop these areas and these areas will continue to remain undeveloped. When the Finance Commission came, our representatives pleaded vigorously for financial assistance. No doubt the Finance Commission was sympathetic towards our claim. But, to our regret our State Government could not get sufficient aid from the Central Government. I hope the State Government will leave no stone unturned and will see that more grants are obtained from the Centre for the development of undeveloped and neglected areas of our State.

We are happy that the Governor was pleased to mention about the revised scales of pay announced by our Government as early as January 1957. But, I regret very much that the Non-Gazetted Officers coming from South Kanara District could not take advantage of these revised scales of pay because they are prevented from drawing the enhanced scales on the plea that their services have not been equated. After all equation of posts is not a difficult or stupendous task. This can be done by sitting round the table by the concerned Secretaries and the Ministers within a fortnight's time. But, unfortunately in spite of several representations both from the Non-Gazetted Officers coming from South Kanara District and several others, nothing has been done. What is the difficulty? Equation of posts is not a difficult question. A peon working in South Kanara District has got the same status as that of the person who is working in erstwhile Mysore State. A 2nd Division Clerk working in Mysore

has got the same status as the lower Division clerk working in South Kanara District. An Upper Division Clerk has got the same status as the First Division Clerk in Mysore State. When the matters are so simple, I do not see any reason or wisdom in postponing this question of equation of posts. I wish the Chief Minister takes an early action and sees that the grievances of the Non-Gazetted Officers of the South Kanara District are redressed. In fact frustration in the minds of Non-Gazetted Officers of South Kanara District has already set in. It is painful that though the revised scales of pay are made applicable to the employees working in Government service the same scales are not made applicable to the teachers working in the aided institutions and the employees of the Local Bodies. It is said that the teacher's profession is the noblest of all professions but I regret to say that their case has been neglected. It is not fair for the Government to neglect the case of teachers. I wish the Government adopts the same scales of pay to the teachers working in the aided educational institutions as well as in the District Board and Local Bodies also. The progress of the Second Five-Year Plan is far from satisfactory. It is not my opinion. But the Governor himself in his Address has said so. Though the programme of work for 1957-58 contemplated an outlay of 28.68 crores, it is expected that the expenditure would be about twenty to twenty-two crores. This fact is mentioned in the Governor's Address, which means that one-third of the amount remains unspent. That means one-third of the development activities planned for 1957-58 remains to be unattended to. In the Address itself it is stated that on account of the Re-organisation of the States, certain administrative difficulties have arisen as a result of which they could not push through the work in connection with the schemes. After all administrative difficulties are there. It cannot be avoided. These difficulties are not unmountable difficulties. These have to be tackled. In spite of these things, matters would have been improved if the administrative and the executive

(SRI Y. MANJAYA SHETTY)

machinery in the State had moved quicker and swifter than now. I wish in the coming year, such lapses would not occur and our executive machinery would move quicker and swifter than now and see that the Second Five-year Plan is successful.

The N.E.S. and C.D. schemes are no doubt revolutionary in character. These schemes have brought about social and economic changes in the rural areas. It is true that under these schemes works like the incompleted school buildings, construction of roads etc., are being taken up. Now a situation has arisen on account of scarcity of food. And our community development administration now lays stress that in the NES and CD areas, the people working there should take more interest in agriculture and food production. For the development of agriculture in the C.D. and N.E.S. areas, I wish to point out that certain facilities should be provided to our agriculturists. It is not enough if the village level workers go in batches and meet the agriculturists and encourage them to grow more food. Certain facilities which are quite necessary for the improvement of agriculture should be provided to the agriculturist. In the first place the agriculturist should be provided with cheap credit facilities through co-operative societies. Credit co-operative societies should be organised in CD and NES areas. Apart from that these societies should provide marketing facilities for the produce the ryots grow. Sir, agricultural depots now functioning in CD and NES areas are not discharging their functions properly. They are expected to supply seeds and chemical fertilisers. I do not know to what extent these depots are supplying. Generally the supplies are made only after the seasons are out. This state of affairs should be rectified and remedied.

In each and every CD and NES area, demonstration agricultural farms should be established especially to enable the agriculturist to study new agricultural methods.

In every CD block, a provision of

three lakhs is made for undertaking minor irrigation works. Let it not be misunderstood that in no CD block this amount is spent for providing irrigation facilities. It would be better if the Government calls, every month, a report from the Block Development Officer and review the work in the matter of providing irrigation facilities.

Coming to the problem of land reforms, Sir, the Governor was pleased to mention in his Address that land reforms Bills would be introduced in this session. We are happy about it. It is long over due. The peasants are getting impatient over this issue. Though a definite date is not fixed for introducing the land reform Bill, we wish that it is introduced as early as possible. No doubt there is an opinion current in the State that these Bills should not be hustled through without proper consideration. That opinion may be taken into consideration and the Report submitted by the Jetti Committee may also be discussed threadbare. But at the same time, land reform Bills on any account should not be postponed. If any delay is caused in the introduction of land reforms, it will bring a bad name and reputation to this Government. That much I can say in this matter.

Our country is essentially a land of agriculturists. Nearly 80 per cent of the people living in rural areas depend mainly on agriculture. But by the income they derive from agriculture, they cannot improve their economic condition. Naturally their agricultural income has to be supplemented by taking up some industries. We speak too much of village cottage industries. To what extent have all these village and cottage industries developed and to what extent have people benefited by these industries? Large sums of money every year is granted by the Central Government to the State Government for the development of these industries. I understand that large sums of money have lapsed also. This is really a sorry state of affairs. Unless our cottage industries or village industries develop, we cannot hope to achieve any economic progress.

One feels happy that a separate Ports Department has been created in the State. In the Address of the Governor, it is stated that steps have been taken to develop major ports of the State. While developing major ports of the State, the Government should not lose sight of the necessity for developing minor ports. From statistics it can be seen, Sir, that one of the minor ports, namely, Coondapoor, is having much import and export trade. This port has also to be developed in South Kanara. Apart from this these ports have to be connected with the hinterland by railways. We have got proposals for three or four railways—Hassan to Mangalore, Hubli to Karwar, Talaguppa to Honnawar and Arasal to Malpe. It is for the State Governments to put pressure on the Central Government to take up at least one of these railway lines during the Second Five-Year Plan period. With regard to Hassan-Mangalore railway line, survey has been completed and it is for the Central Government to take up the execution of the same. Unless the State Government puts pressure on the Central Government, I do not think this railway would come into being during the Second Five-Year Plan period. So it is for the State Government to put pressure on the Central Government and see that at least this railway line, surveyed four years back, comes into existence by the end of the Second Five-Year Plan. I have got some more points to say. But time is little.....

Mr. SPEAKER.—Are the points many or one or two? You must finish in one or two minutes.

Sri Y. MANJAYA SHETTY.—I am thankful to the Hon'ble Speaker for giving me some more time to say a few more points. I will finish in one minute, Sir.

Government seems to be earnest in giving high priority to minor irrigation works as it is the opinion of the Government that they yield quick results. In South Kanara, Sir, there is great scope for developing minor irrigation works. In taking up minor irrigation works in South Kanara District, I wish to request the Govern-

ment to see that vented dams and salt water exclusion dams are taken up.

At present, Sir, the agriculturists put up earthen seasonal dams at a huge cost on a co-operative basis. Every year, they have to renew these dams at a huge cost. Instead of that, it will be better if permanent vented dams or salt-water exclusion dams are put up by Government.

Sir, the District of South Kanara is fortunate in having heavy rains, but much of the water goes waste into the Arabian Sea for want of irrigation projects. There is great scope for major irrigation works in the South Kanara District also. When South Kanara was part of Madras State, one major irrigation work which was investigated and for which plans and estimates were prepared was the Bijur irrigation scheme. After integration, papers regarding the said scheme have come to this State and today there was a question of mine also with regard to this scheme. I understand that it is likely to be taken up this year. I wish to say that no purpose would be served if people are simply assured that this irrigation work would be started. It is a big project and it will be of immense benefit if the execution of the work is taken on hand immediately. No useful purpose would be served by simply sanctioning the project and leaving the work to be carried over a period of five or ten years. I earnestly wish the Government would take up this Bijur irrigation scheme and execute the work immediately.

With these words, I once again thank the Hon'ble Speaker for giving me an opportunity to participate in this debate.

Thank you, Sir.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾವು ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ದುಃಖ ಪೂರಿತ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ಅಶುಭವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನತೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿರುವ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.)

ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುತುಂಬಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಕಾರದ ಕೈಯಿಂದ ಪೂರೈಸಲು ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸ್ವಾಮಿ, ಅರಸರು ಅರಮನೆ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಒಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಂಚಾಂಗ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ವರೆಗೆ ಈ ಮೈಸೂರು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1957-58ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 1957-58ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾರೆಯೇ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವಂತೆ, ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸದೆ, ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ, ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈಗಿರುವುದು ಬಹಳ ದುಃಖದ ಸಮಯ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ನಾವು ದೋಷ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತರಿಗೆ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಸಚಿವ ಸಂಪದಿಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ಕಳೆದ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುರ್ಭರ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರಕಾರ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸರಕಾರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರಕಾರವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಸರಕಾರ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಸರಕಾರ ಅನಾಗರಿಕ ಸರಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಖರಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಾಣಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲಿಸರಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗಿದೆ? ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಪೋಲಿಸರು, ಹಿಂದೆ ಪೋಲಿಸರು, ಮುಂದೆ ಪೋಲಿಸರು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು, ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಪೋಲಿಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಪೋಲಿಸರು ಬೇಕು? ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೋಲಿಸರು ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಪೋಲಿಸರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಪೋಲಿಸ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ ಒಂದೆರಡು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲಂಬಾಣಿ ಜನರು ಹೆಂಡ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿರಾ

ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ಕೊಡದವರ ಪೋಲಿಸರು ಒಬ್ಬ ಲಂಬಾಣಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು, ಅಮರಾಪುರ, ಪೋಲಿಸ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಮಕ್ಷಮವಾಗಿ ಅವಳ ರವಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಪೌಂಡ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರವಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಪೋಲಿಸ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪೋಲಿಸರು ಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಂಪೌಂಡ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಏನಾಯಿತು? ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? D. S. P. ಪೋಲಿಸ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ದಿನ್ಪುರ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಹೋಮಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾಗದ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

6 P.M.

ಏನು ಆಯಿತು? ಕೇನು ಹಾಕಿದರೇ? ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿದರೇ? ಇಲ್ಲ. ಮರ್ಯಾದಸ್ತ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಸಿರಾಟಿನ 16 ಸಾವಿರ ಜನ ಹೇಗೆ ಬದುಕು ಮಾಡಬೇಕು? ಇಂಥ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಪೋಲಿಸ್‌ನವರು? ಶಾಂತಿ ನಮ್ಮ ದಿಗೆ ಭಂಗ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಥಳದ ಪೋಲಿಸ್‌ನವರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಪೊಲೀಸರವರೂ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರ ಇದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಶಾಂತಿಗೆ, ಅಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭಂಗ ತರುತ್ತಿರುವಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿನ್ನಹಾಯಕರಂತೆ ಕೈ ಬಿಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರ-ನಾಟಕಗಳೆದು-ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಳಕಾಲುರುವಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಮೇಲೆ ಒಂದು ದೂರು ಬಂದಿದೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕರ್ ಟಿ.ಬಿ.ಗೆ ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕರುಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಮೇಲೆ ಕೇನು ಹಾಕುವುದು ಚಿತ್ರಾರ್ಥ ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಗತಿ ಏನು? ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ? ಅಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಭದ್ರತೆ ಇದೆಯೇ? ನಾಟಕಿಯಿಂದ ನಾವು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ ಇದು ಅನಾಗರಿಕ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅದಮೇಲೆ ಯಾರು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಯಾರು ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯರ ಮೇಲೆ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 107-108ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮಾನೆಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆರ್ಜಿ ಬರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮವು? ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಾಗಲಿ, ನಾನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಗಲಿ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ರಾದರೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಯಾರುಯಾರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಯಾರುಯಾರ ಮೇಲೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದಂಥ ಜನ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಒಟ್ಟುಕೊಡದೇ ಇರುವ ಜನ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ; ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪರೀಕ್ಷೆಕೊಡಿ, ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದು ಧರ್ಮ ರಾಜ್ಯ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖಸಂತಪ್ತ, ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ ಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ವಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾದ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ಸುಖ ಪಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಯಾವಜನ ತಿಳಿದಿದ್ದರೋ ಆ ಜನಗಳ ಕನನು ನನಸಾಗದೇ ಇವೊತ್ತು ಅದು ಕನ ಸಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರವರೂ ಲಂಡನ್ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ವರೆ. ಹೋಮಿನಿಸ್ತರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೋಗಿ, ಐ.ಬಿ.ಪಿ. ಮಗಹೋಗಿ, ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಷ್ವಾಂ ಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಪರಿಪಾಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? I.G.P. ಸಾಹೇಬರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವೇಚ್ಛಗಳನ್ನು ಇಣಿಸುತ್ತೇವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಎಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಇಣಿಸುತ್ತೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರು ಸಂಚಾರ ಹೊರಟರು ಎಂದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಣಿಸುತ್ತರು, ಜವಾನ, ಸೊಸೈಟಿ ಇಣಿಸುತ್ತರು, ಜವಾನ, ವಿ.ಜಿ.ಡಿ. ಇಣಿಸು ತ್ತರು, ಜವಾನನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಇವರುಗಳ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆ ಗೇಡಿನ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೂ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಇರುವುದು ಶ್ರೇಯ ಸ್ಕರ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ನಮ್ಮ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಅವರನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರ ನಾಗಿ ಟಾರ್ನಾಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಮಹಾ ರಾಜಕರತ್ತಿರ ಬುದ್ದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ತರಣು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಇದ್ದರು 9 ವರ್ಷ. ಅವರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸರ್ವಿಸು ಇದ್ದು, ಇನ್ನು 8 ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ರಿಟೈರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಆಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಡ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅಂತಹವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ 14 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಏನುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಆಯಿತು ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮೆಂಬರುಗಳು ಆಯಾ ಸಮಿತಿ 14ಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಮಾಲೀ ಮರಿ ಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಒಂದು ಮಾತುಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ

ಇದ್ದರು. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷ ನರು ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು, ಮಾಲೀ ಮರಿ ಯಪ್ಪನವರೇ ಸ್ವಾಮಿ! ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಬದುಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರ ಸರ್ಕಾರ, ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಸರ್ಕಾರ, ಚಂಗಲರಾಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇ ಅದರೆ ಅದು ನಮ್ಮಿಂದ ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವರಿಂದಲೇ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ ಬಡಕರನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿರಿ. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಬೇಡಿ. ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ನೀವು ಮಾಡಿ, ಅಧಿಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬೇಡ, ಒಂದು ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ. N.E.S. ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮೆಂಬರು. ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಲೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇ ನೆಂದರೆ, ನಾನೇ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ಕರೆದು ನನ್ನೆಂದೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೊಗಳಲಿ ನೀವು ಮಾತ್ರ, —P.W. ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ....

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ, —ನನ್ನೆಂದೇ ಮಾಡುವುದು ಕೈ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ call for ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನನ್ನೆಂ ದೇ ಮಾಡಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ call for ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ, —ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಒಬ್ಬರು ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಏನು ಹೇಳಿದರು: ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದು ಸರ್ಕಾರವೇ! ಸರ್ಕಾರದ ವೈವಿಧ್ಯವೇ! ಇದು ಏನು ವೈವಿಧ್ಯವೋ, ವೈವಿಧ್ಯ ತ್ಯವೋ, ವೈವಿಧ್ಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮಿಷಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ: ಏನಿ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಮೆಂಬರು ಬಂದಿ ಲ್ಲವೇನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಈ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗಾಗಿರತಕ್ಕ ನಮಗೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಮನೆಯಿಂದ. ಎಲ್ಲಾ ದೂರ ಉಂಟೆ! ಅವರಮೇಲೆ 28 ಚಾರ್ಜಸ್ ಇವೆ. ಅಂಚಿಕರಪ್ಪ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರು ರುಜುವಾತುಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ದಿಂದ ತೆಗೆಸಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಏನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ತೆಯ ಪರಮಾಧಿದೇವ ನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರದಂಥವರನ್ನು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಗರದಿಂದ ಯಾರು ಓಡಾಡು ತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನಾಗಿ ತಮಗೆ ಇಟ್ಟುಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸು ವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಮೇಲೆ ಏನೇ ದೂರು ಬರಲಿ ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ವಿಚಾರವಾಡು ತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ರಾತ್ರಿ 9 ಕಾನು ಕೊಟ್ಟು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಧಿಂಥವರು ಇಂಧಿಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದ ಬರೆದು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಮರಾಮತ್ ಸಚಿವ ರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 200 ಮೈಲದೂರ ಹಾಕಿದ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ನೀವು ಪರೀಕ್ಷಾಪ್ಪಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—
It is cancelled.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಪ್ರವೋಷಕ ಕೊಟ್ಟು 20 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಈಗ 3 ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೋಷಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇದೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರನ್ನು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿತು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಲಿಂಗಾಯತರು, ವೈಶ್ಯರು, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಜಾತಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅಷ್ಟಾದ್ಯಂತ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪೇ ಅಥವಾ ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಲಿಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ತಾಮಕೂರಿನ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಫೀಸು ಮತ್ತು ಮಧುಗಿರಿಯ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಆ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಹೊಡೆತ ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ನದಸ್ಯರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳೋಣ, ಅದರಂತೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಚರಾಯನ:ವಾಗ, ಕಾನೂನು: ಕೈಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ದಕ್ಷತೆ ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ 'nil' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಅದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಈದಿವನದವರೆಗೂ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದರಾಗಿದ್ದು ತಾಮಕೂರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು "ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇ ರೂಲು, ಬೇಕಾದರೆ ಆಪೀಲು ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವಿಲಾಸ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ದಿವನ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾರಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರಿಂದಲೇ. ಇದು 'ನಮ್ಮವರು ನಮಗೆ ಮೂಲ, ಕುಂಟೆತ್ತ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮೂಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮವರೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮವರು ಎಂಬವರು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮವರೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಾದರೂ ತಮಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೂಕು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವೇ?

ಐ. ಜಿ. ಪಿ. ಯವರಿಗೆ ಕಾರ್ಲೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ? ಅವರಿಗೆ ಇನಬು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ತಿ ಆದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಕಾಲನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಂಥ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಫಿಸಿಕಲ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಆಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕ್ಲರ್ಕಿಗಳ ಸಬ್‌ಡೈವಿಷನ್ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಹೀಗಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಚಳವಳಿಗಿಂತ ಅತಿ ಜೋರಾದ ಚಳವಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದುರ್ನಡತೆಯಿಂದ, ನಿಮ್ಮವರ ದುರ್ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಅಪಘಾತಗಳಿಂದ ನಾಡಿನ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಇರುವ ರೋಪವನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಗೋರಿಬದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೋಲಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಪಂಕಜರಾಯ್‌ವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರದೆಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದರು. ಒಬ್ಬ ಸಬ್-ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಮತ್ತೆ ವರ್ಗವನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದರು. He is unfit to be a Sub-Inspector ಎಂದು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗೊಂದಲವಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಒಬ್ಬ ಸಬ್-ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೈಲಿ ಇಡೀ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ವಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಿದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯಾಗಲಿ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? 24 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಒಡಾಡುವುದು, ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ತುಂಕಭದ್ರಾಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಫಲಪ್ರಭಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ವಿಧಾನಸಭಾ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ರೋಪಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ರಾಜ್ಯದ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಅನಾಚಾರ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು ಮೀರಾಲು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ, ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Seventeen Minutes past Six of the Clock to meet at One of the Clock on Friday, the 28th February 1958.